

ХЛОПЧАКИ З ВУЛИЦІ ПАЛА

S3
T4
L2

**Це четверта частина історії.
Прочитайте, потім створіть знову!**

Гектор подає сигнал

За кілька хвилин після пів на третю маленькі двері на вулиці Павла зі скрипом відчинилися, і в них зайшов Немечек. Він витягнув з кишені великий шматок хліба, озирнувся і, побачивши, що на пустирі ще нікого немає, почав спокійно їсти скоринку хліба. Він жував хліб деякий час, а потім, занудьгувавши, попрямував до купи дров. Він блукав маленькими вуличками і одного разу зустрів великого чорного пса нічного сторожа.

– Гектор! – він покликав його дружнім тоном, але собака не виявив жодного бажання відповісти на привітання. Гектор швидко помахав хвостом, а потім побіг далі, люто гавкаючи. А білявий Немечек побіг за ним. Гектор зупинився під купою колод і загавкав на неї з великою люттю. Купа деревини була однією з тих, на яких хлопці будували форт. Зверху, на вершині купи, була оборонна стіна з розколотих колод, а на тонкій палиці майорів маленький червоно-зелений прапорець. Собака стрибав навколо колоди і безперервно гавкав.

– Що це? – запитав Немечек у собаки, адже він був дуже приязний до чорного пса. Можливо, тому, що Гектор був другим рядовим в армії, разом з ним.

Він подивився на форт. Він нікого не бачив угорі, але відчував, що хтось ворухиться там. Тож він пішов і піднявся вгору по нависаючих кінцях. Він був на півдорозі, коли почув, ясний звук, як хтось кладе дрова туди й сюди. Його серце закалатало, і йому захотілося повернутися назад. Але коли він подивився вниз і побачив внизу Гектора, то знову підбадьорився.

– «Не бійся, Немечек», – сказав він собі і обережно попрямував далі. На кожному кроці він знову підбадьорював себе. Він повторював: «Не бійся, Немечек», «Не бійся, Немечек».

І він дістався до верхівки колоди. Там він сказав останнє «Не бійся, Немечек». Немечек намагався переступити через низьку стіну форту, але від переляку його нога, якою він намагався ступити, так і залишилася в повітрі.

– Господи! – вигукнув він.

І Немечек кинувся назад по ступенях. Коли він впав на землю, його серце калатало. Він подивився на форт. Біля прапора, поставивши праву ногу на фортечну стіну, стояв Фері Ач – грізний Фері Ач, їхній ворог, ватажок хлопчаків із Ботанічного саду. Його мішкувата червона сорочка розвівалася на вітрі, а сам він глузливо посміхався. Немечек побіг геть, і коли він озирнувся, на даху вже не було видно ні фігури Фері в червоній сорочці, ні прапора.

Занотуйте найважливіше з тексту!

Записка може бути:

Карта розуму

Таблиця

Малюнок т.д.

